

Den rike mannen (del 13)

- För några år sedan fick jag en bibelordslapp om penningbegär som skakade om mig lite. Tror du att det kan ha varit det som satte igång min konstiga Jesusdröm?
- Det var säkert en del i det hela, men drömmen du berättade om var något mer än detta. Som jag förstod det var den identisk med ett av de möten som tecknats ned i evangelierna.
- Nja, nu går du händelserna lite i förväg. Jag har bara återgett drömmen med några enstaka ord och har förstått att det finns likheter, men jag kan inte tänka mig att identisk är rätt ord.
- Det var ju för att ta reda på detta som vi köpte en Bibel åt dig. Börja med stycket om Jesus och barnen, Marcus tio.

Calvin börjar bläddra i sin Bibel igen. Det är lätt att hitta eftersom bibeltexten är kompletterad med rubriker för att avdela de olika händelserna. En bit in i Marcus tio kommer stycket "Jesus och barnen";

- Folk kom till honom med barn för att han skulle röra vid dem. Men lärjungarna visade bort dem. När Jesus såg det blev han förargad och sade: "Låt barnen komma hit till mig och hindra dem inte: Guds rike tillhör sådana som de. Sannerligen, den som inte tar emot Guds rike som ett barn kommer aldrig dit in." Och han tog dem i famnen, lade händerna på dem och välsignade dem, läser Calvin med växande förundran. Det här är häpnadsväckande likt drömmen jag hade. Jag minns allt väldigt levande, exempelvis skrattade Jesus helhjärtat åt någon av de närmstas kommentarer precis innan det här utspelade sig...

Luther får ett frånvarande uttryck en stund och börjar sedan fnissa.

- Jo, det kan nog stämma. Det skulle vara typiskt Jesus. Precis innan det här med barnen försöker några fariséer snärja honom med en omdiskuterad fråga angående skilsmässa. Jesus svarar ganska tufft med att från början var det totalt otänkbart att några som hade lovat varandra evig trohet skulle kunna få bryta detta löfte. Rutinerna med skilsmässobrev som togs fram under Mose tid gjordes på grund av människornas hårda hjärtan och var inte Guds egentliga vilja utan en nödlösning. Då reagerar Jesu närmsta lärjungar ganska dråpligt. Dessa som vi tänker på som gloriaförsedda tråkmånsar, var väldigt enkla, oförställda och färgstarka män som sade precis vad de tänkte. Matteus har fått med en lärjunges förflugna kommentar vid detta tillfälle. Någon av dem hade tydligen erfarenhet av att det kan vara rejält svårt att få en relation att hålla hela livet och utbrast: "om det är på det sättet är det bättre att inte gifta sig alls!"

Luther återger det hela med stor dramatik. Hela berättelsen återges fnittrande och tonfallet han citerar lärjungens kommentar med får Calvin att också bryta ut i ett befriande skratt. Det är både förlösande att kunna släppa på den överdrivna försiktighet som byggts upp när de samtalat om tragedierna i hans liv och samtidigt förlösande att börja inse att man kan prata om religiösa frågor på detta naturliga och relevanta sätt.

- Det borde predikas mycket mer om händelsen med Jesus och barnen, säger Luther sedan. Jag har en känsla av att det är något som mest läses på barndop och familjegudstjänster, men Jesu ord om att vi måste lära av barnen för att komma in i Guds rike är ett stort mysterium som det borde predikas om ofta, ofta. Vi kommer nog komma tillbaka till det senare, men fortsatt läsa nu för allt i världen. Det är nu det blir spännande!

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Josephson med Poeter.se id #16874 innehar upphovsrätten